

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **T. J.**, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 24. 10. 2019, č. j. ČTÚ-30 991/2019-603,

t a k t o :

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u Nejvyššího správního soudu dne 25. 10. 2019 žalobu proti rozhodnutí předsedy žalovaného specifikovanému v záhlaví. Předseda žalovaného tímto rozhodnutím zamítl rozklad a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2019, č. j. ČTÚ-51 787/2018-638/VI. vyř. - ŠtA, ve věci sporu o zaplacení ceny za poskytnutou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob a rozhodují o věcech vyjmenovaných v § 4 téhož zákona, mj. o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správními orgány podle jeho odst. 1 písm. a). V případě, že se jedná o rozhodnutí jiného než soudního orgánu nikoli ve veřejnoprávní, ale v soukromoprávní věci, projednávají je a rozhodují o nich soudy v občanském soudním řízení podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

[3] Vzhledem k tomu, že žalobce napadá rozhodnutí předsedy žalovaného ve věci sporu o zaplacení ceny za poskytnutou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, jedná se o právní věc, která vyplývá ze vztahů soukromého práva (§ 244 odst.

1 a § 7 odst. 1 o. s. ř.). Na tom nic nemění ani zmínka žalobce, že rozhodnutí považuje za nicotné. Jeho námitky se totiž pojmově netýkají nicotnosti rozhodnutí, ale zákonnosti postupu žalovaného (žalobce tvrdí, že pohledávka neměla být uplatněna u žalovaného, ale v insolvenčním řízení). Za této situace nemají správní soudy pravomoc o žalobcově věci rozhodovat a Nejvyšší správní soud proto postupoval podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a žalobu odmítl. Žalobce má možnost domáhat se ochrany svých práv žalobou podanou u soudu v občanském soudním řízení za podmínek uvedených v poučení níže.

[4] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k okresnímu soudu (249 odst. 1 o. s. ř.), jehož místní příslušnost se řídí podle § 250 odst. 1 ve spojení s § 85 a násl. o. s. ř. Dojde-li soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení žaloba do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, bude platit, že řízení o ní je u soudu zahájeno dnem 25. 10. 2019 (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně dne 31. října 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu